

VLASKO

Vlaamse School Komen

Belgie - Belgique

BP – PP

8900 Ieper
Esplanade

BC 31414

Erkenningsnummer

Colofon

VLASKO
Kwartaalblad van
'De Vrienden van de Taalkoffer'

1^e jaargang nr. 1- september 2013

Maatschappelijke zetel
Karel Van Manderstraat 23
8510 Kortrijk

Rekening
BE10 7380 3799 3104

Lidgeld
Gewoon lid: € 15,
Steunend lid: vanaf € 25 of meer,
Erelid: € 100 of hoger

Redactie
Gui Celen
Dries Decadt

Hoofdredacteur
Dries Decadt
Wijtschaatsestraat 23
8902 Ieper
dries.decadt@skynet.be

Verantw. uitgever
Dr. Gui Celen,
Karel Van Manderstraat 23
8510 Kortrijk

De 'vzw Vrienden van De Taalkoffer'
koestert, begeleidt en steunt de Vlaamse school in Komen.

De Vrienden van De Taalkoffer - nieuwe invulling
De doelstellingen van vzw Knokk zijn gebaseerd op twee belangrijke pijlers. Enerzijds in Komen een ruime culturele invulling geven aan Huize Robrecht, anderzijds de belangen van de Vlaamse School 'De Taalkoffer' in al zijn facetten behartigen en ondersteunen.

De vzw is in dat opzet 'cum laude' geslaagd. Dat verdient alle waardering!

Het mag gezegd en geschreven worden dat het beleid van de voorbije vijf jaar onder leiding van voorzitter dr. Gui Celen en zijn ploeg -in samenspraak met de Raad van Bestuur en de Algemene Vergadering- opvallende resultaten boekte. Velen zijn terecht gehecht aan deze symboolschool en het belang ervan. Dank zij de financiële stimuli van meerderen onder hen verbeterde de infrastructuur en kon die zelfs worden uitgebreid.

De nooit aflatende inzet van directeur Tom en zijn leerkrachten om gedegen kwalitatief Nederlandstalig onderwijs te bieden, zorgde er voor dat ieder jaar de leerlingenpopulatie groeide. 'De Taalkoffer' en Knokk wisten heel hecht de handen in elkaar te slaan. De twee laatste schooljaren mag van een ware 'boost' worden gesproken. In de hierboven vermelde tijdsspanne groeide het aantal leerlingen van 25 tot (jawel!) 103. En de stijging blijft aanhouden, want in september 2013 verwelkomen we 120 leerlingen! De school kampte daardoor met plaatsgebrek en met een nood aan waardige klaslokalen. Zeg nu zelf? Er kan toch nimmer ofte nooit sprake zijn van een inschrijvingsstop! Dank zij de geoliede samenwerking met de leiding van het GO! (Gemeenschapsonderwijs) konden nieuwe containerklassen geplaatst worden. Deze zijn functioneel vanaf 1 september; dat bewijst dat ook het

Gemeenschapsonderwijs gelooft in onze Vlaamse school.

Ook het volwassenonderwijs werd een succes. Twee leerkrachten werden bereid gevonden om de basiscursus Nederlands te geven aan beginners en de vervolgcursus voor meer gevorderden. Het aantal inschrijvingen bereikte in geen tijd een piek van 32. Ook dit jaar start een nieuwe cursus 'Nederlands' voor volwassenen. Het weze voor ieder duidelijk! 'De Taalkoffer' is de enige school van het GO! waarvoor huur betaald wordt. Daarom valt het beheer van die eigendom ten laste van vzw Knokk en de Marnixring Internationale Serviceclub.

De nieuwe vzw 'Vrienden van De Taalkoffer' ontfermt zich louter en alleen over het inhoudelijke aspect binnen 'De Taalkoffer'. Dat omvat alle onderwijsmateries, kinderopvang en volwassenonderwijs.

De vzw 'Vrienden van De Taalkoffer' distantieert zich van vzw Knokk voor wat betreft het beheer, de inkomsten uit de verhuur van sommige lokalen in Huize Robrecht alsook van de eigendom met het daaraan verbonden financiële aspect. Die strikte gescheiden tweeledigheid wil voorkomen dat het ene in het ander verstrengeld raakt zoals dat in het verleden het geval was. Dat heeft jammerlijk genoeg tot spraakverwarring, onduidelijkhe-

den, onnodige wrijvingen, foute communicatie en verbittering geleid. Dergelijke toestanden dienen te allen tijde te worden vermeden!

Zowel 'vzw De vrienden van De Taalkoffer' als 'vzw Knokk' zetten zich verder in voor een nobele zaak. Beiden blijven strijden voor de Vlaamse identiteit van de school. De kinderen van de Vlaamse School in Komen verdienen daarom het beste van wat beide vzw's hen te bieden heeft. Zo kon, bij het begin van dit schooljaar, de nieuwe vzw 'Vrienden van De Taalkoffer' de school al 6 (zes) desktop computers en 10 (tien) laptops aanbieden. De vzw heeft ook beslist de kosten van het vervoer van de kinderen naar het zwembad op zich te nemen, alsook de kosten (reis, inkom voor het jaarlijks theaterbezoek) voor zijn rekening te nemen.

Dit kost natuurlijk centen en om dat allemaal te betalen rekent de vzw 'Vrienden van De Taalkoffer' op uw steun. Zo hopen wij ook op een structurele steun van de Marnixring. Uw bijdrage kan gestort worden op ons rekeningnummer BE10 7380 3799 3104.

Het lidgeld bedraagt 15 Euro voor gewone leden. Wil je steunend lid zijn dan betaal je 25 Euro of meer. Erelid ben je vanaf 100 Euro of meer.

En! Blijven we nu met z'n allen aan hetzelfde zeel trekken, dan kunnen we bergen verzetten. Zeker weten!

Namens de vzw 'Vrienden van De Taalkoffer'

Gui Celen, voorzitter

Dries Decadt, secretaris en

hoofdredacteur van Vlasko: *VLAAMSE School KOMEN*

Ter gelegenheid van dat gebeuren blijven we stilstaan bij enkele markante zaken.

De Vlaamse school van Komen was toentertijd een heet hangijzer. Ondertussen is alle politiek gezeur en gekibbel achter de rug. De Taalkoffer barst haast uit haar voegen. De laatste tien jaar steeg de schoolpopulatie van 20 naar 120 leerlingen.

De school draagt een woelige geschiedenis met zich mee. Het begon in 1970 met de oprichting van de toenmalige 'De Vriendenkring voor het Komense'. Daaruit volgde de oprichting van Knokk (*Komitee voor Nederlandstalig Onderwijs en Cultuur in het Komense*) dat in 1974 een poging ondernam om een Vlaamse school op te richten. De toenmalige schoolstop verhinderde dat initiatief verder uit te bouwen. In 1979 lag de weg dan toch open en werden de vereiste 24 handtekeningen vlot behaald. De Komense gemeenteraad weigerde de aanvraag waarop heel wat wederzijds tumult ontstond. *"Si vous ne désirez pas vous assimiler à la vie Cominois rien ne vous empêche de retourner en Flandre pour y cultiver votre 'moedertaal'"* klonk het in de pamfletten van toen. Daarbovenop beslist de Raad van State dat de aanvragen ongeldig zijn. Die moeten gebeuren op een officieel document. Maar dat moet een week na de verschijning in het Staatsblad al binnen zijn voor volgend schooljaar. Dat lukt maar het gemeentebestuur verzet zich opnieuw.

In augustus 1980 beslist minister Mathot dat er een Nederlandstalige rijksbasis-school mag worden opgericht in het atheneum van Komen. Die start enkele dagen later effectief met acht leerlingen en dat onder een immense perslawine. Maar de

school groeit in november waren er dat al 17. Een jaar later werd de Vlaamse afdeling door minister Busquin van de ene op de andere dag buitengezet uit het atheneum. Het Knokk voert het hele hebben en houden in allerijl met busjes naar Huize Robrecht van Kassel in de Kastelenlaan.

'De geschiedenis van onze school en de communautaire kwestie daaraan verbonden; interesseren me geweldig' stelt huidig directeur Tom Vandermeulen. "Met alle respect voor de mensen van Knokk, die nu allen overleden zijn, ben ik tevreden dat die bladzijde voorgoed is omgedraaid. Politiek is hier niet meer aan de orde. Ook de huidige vzw 'Vrienden van De Taalkoffer' distantieert zich van alle politiek. Wij zijn een hedendaagse moderne school die grotendeels wordt bevolkt door kinderen van Franstalige ouders die doelbewust kiezen voor Nederlandstalig onderwijs. Ze beseffen maar al te goed dat je hier in de regio zonder Nederlands weinig kans maakt op de arbeidsmarkt." De Vlaamse school 'De Taalkoffer' is en blijft een unicum in ons land. Het is een Vlaamse GO!-school (Gemeenschapsonderwijs) op Waals grondgebied. De directeur en zijn team hoor je niet klagen. "Wij krijgen voldoende middelen, en er is de recent opgerichte afdeling 'Komen Huize Robrecht' binnen serviceclub Marxring die onze materieel en moreel steunt", onderstreept Tom Vandermeulen.

Bron: JRE - *Krant van West-Vlaanderen*, vrijdag 23 augustus 2013

Een ander symbooldossier in de Komense taalgrenskwestie is dat van de snelweg Pecq-Armentières. Dat die er nooit echt kwam, is zeker mee de grote verdienste van mevrouw Rosa Lernout-Martens, die toen burgemeester was van Wervik. Zij heeft daartegen gevochten als een (*Vlaamse*) leeuw maar ze heeft evenzeer heel wat diplomatie aan de dag moeten leggen. 'Ik ben best tevreden met het resultaat' zegt ze. In de jaren zeventig werd door het toen nog nationaal ministerie van Openbare Werken het plan opgevat voor een snelweg tussen de A17 in Pecq en de Franse grensstad Armentières. Met de bedoeling voor de enclave Komen een snelle verbinding te realiseren met Moeskroen en de rest van Wallonië.

Ereburgemeester Rosa verduidelijkt: "Dat was een communautaire zet waar we in Wervik en Menen niet gelukkig mee waren. De snelweg, die onderdeel moest worden van een grote ring rond Rijsel, zou een lelijke streep trekken door ons grondgebied en was o.i. compleet overbodig. In de eerste plannen die ik zag, was er in heel Wervik geen enkele afrit voorzien, terwijl onze gemeente volledig in tweeën zou worden gesneden!"

Aan Waalse zijde trokken ze zich weinig aan van de Vlaamse zienswijze. Eind jaren zeventig werd de viervaksweg al aangelegd op het hele grondgebied van Komen-Waasten. "Onder druk van het veelvuldige protest - zelfs Vic Anciaux is hier nog komen betogen - en door de nodige contacten op nationaal vlak konden we het Vlaamse sluitstuk bijna twee decennia lang verhinderen" zegt Rosa, die zich de invoering van de taalgrens in 1963 nog haarscherp herinnert. "Al wisten we wel dat er uiteindelijk iets zou moeten gebeuren. Ik heb toen zelf nog studies laten maken voor een alternatief tracé, dat van aan de grens Komen/Wervik in noordelijke richting de kortste verbinding maakte

maar de A19 in Geluveld, maar dat hebben we er nooit doorgekregen".

Ondertussen was de druk behoorlijk opgevoerd want het departement Openbare Werken was intussen geregionaliseerd en aan Waalse zijde begonnen ze hun geduld te verliezen. In die mate zelfs dat de Walen weigerden om enkele kilometers verbinding met de A17 naar Doornik af te werken ter hoogte van de taalgrens. Daardoor is een stuk van die snelweg ten zuiden van Kortrijk er jaren ongebruikt blijven liggen.

"Terwijl de beide dossiers jaren onopgelost bleven, hebben wij in alle stilte en met overleg een oplossing uitgewerkt" zegt Rosa, "een verbinding tussen de A19 in Geluwe en de bestaande snelweg in Komen. Maar slechts op twee vakken en met rotondes op alle belangrijke kruispunten, zodat we er in Wervik maximaal geroef van hebben.

Zo is uiteindelijk ook geschied, weliswaar tegen de zin van sommige streekpolitici, Ook Vlamingen. De N58 werd uiteindelijk geopend in juni 1988, tegelijk met het ontbrekende stukje A17. Twee plechtige openingen op een en dezelfde dag, historisch! Ik heb geen moeite om toe te geven dat die weg een goede zaak geworden is voor onze gemeente, want het houdt het zwaar verkeer uit de centra.

Toch blijft de N58 een communautair icoon: je komt als nietsvermoedende automobilist *autosnelweggewijs* op vier vakken uit de richting Frankrijk gereden op het grondgebied Komen, en plots zit je op een tweevaksweg.

Met een Vlaamse flitspaal om je welkom te heten en enkele meters verder al een kruispunt met een onbenullige landelijke weg, waar al enkele doden zijn gevallen. Eigenlijk wel de zwaarste tol van de taalgrens.

Bron: *Krant van West-Vlaanderen, vrijdag 23 augustus 2013*